

ÚVODNÍK

HLEDEJME BOŽÍ VŮLI

Čas prázdnin a dovolených je opět tady. Člověk jen sleduje, s jakou rychlostí utíká čas. Před nedávnem jsme rok začínali a teď se pomalu přehoupne do druhé poloviny. Mnohá rozhodnutí a závazky byly podrobeny zkoušce času, mnohé plány nabraly konkrétní podobu a některé se neuskutečnily. Vývoj událostí nás v poslední době nenechává klidnými a někdy se nám ztrácí pevná půda pod nohama. Krize podrobuje zkoušce naše jistoty, na které jsme byli léta zvyklí. Všechno se rázem mění a přichází úzkost a obavy z toho, co nás čeká. Je to snad něco, co by nás překvapilo? Nebo o čem bychom nevěděli? Pokud čteme Boží slovo, tak bychom neměli být překvapeni. Uvědomujeme si, že přes to období posledních časů budeme procházet spolu s lidmi, kteří na tuto situaci nejsou připraveni a nevědí o ní? Věřím, že pro mnohé z nás to bude příležitost, kdy budeme moci poukázat na to, co říká do těchto událostí Boží slovo, sdílet poselství evangelia. Osvědčí se naše víra? Hodnoty, na které spoléháme, budou prověřeny. Může to být těžká zkouška. Pamatujme však, že Bůh nám nenaloží více, než dokážeme unést. Chtěl bych se pozastavit nad slovem z Žalmy 90:10-13: „Počet našich let je sedmdesát roků,

jsme-li při síle, pak osmdesát, a mohou se pyšnit leda trápením a ničemností; kvapem uplynou a v letu odcházíme. Kdo zná sílu tvého hněvu, tvou prchlivost, jak by se tě nebál? Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“ Prozřetelnost Božího slova nás vede k tomu, abychom moudře nakládali s časem, který nám Pán určil. Doba, do které jsme vstoupili, nebude jednoduchá; a je to zároveň poslední doba před slavným příchodem našeho Pána Ježíše Krista. Cíl, ke kterému běžíme, se zdá být už na dohled. Vytrváme až do konce? Každý náš den je v Božích očích důležitý. Jak s ním naložíme? Co uděláme s dary, které do nás vložil Bůh? Ty, které nám svěřil? Vložil do našeho nitra semínko víry, naděje a spásy, které Pán Ježíš vydobyl na Golgotském kříži, které v nás klíčí a má touhu růst proto, aby vyrostlo v pevný strom a aby vydalo ovoce Božích skutků v nás. Máme podle žalmisty počítat dny, abychom získali moudrost srdce. V době prázdnin a dovolených se můžeme zastavit a vyhodnotit naše postoje k Pánu. S tím se konkrétně váže zapojení se do služby ve sboru. Chtěl bych nás všechny vybídnout k tomu, abychom hledali a dotazovali se na Jeho vůli. Abychom zkoumali, jak se můžeme zapojit do díla v našem sboru. Každý z Vás je před Bohem vzácný a každého si může Pán použít podle daných schopností a

obdarování. Možná, že tě Pán provází situacemi v životě, kdy zápasíš a bojuješ na modlitbách - využij tento dar na modlitebních setkáních i na bohoslužbách. Možná, že máš touhu svědčit druhým lidem, ale sám se ostýcháš - zapoj se do služby při evangelizacích. Možná, že se rád věnuješ mladým lidem a dětem - je tady potřeba práce s dětmi i s mládeží. Odevzdej se cele do služby Pánu. Je před námi nová etapa sborového života, kdy po dokončení stavby modlitebny, budeme moci sloužit lidem a zapojovat se do evangelizačních aktivit. Díky Pánu, že budeme mít vlastní místo, kde se budeme moci svobodně scházet, kde budeme moci pozývat lidi do společenství a obecnství s živým Bohem. Necht' Duch svatý používá naši církve jako prostředek, nádobu, skrze kterou smí působit v našem městě. Bůh hledá každé ochotné srdce, které má touhu nechat se naplnit a být použitelným pro Boží dílo. Využijme tento čas prázdnin k tomu, abychom hledali Boží vůli pro naše životy, aby se toto léto stalo „Létem milosti“ pro mnohé nespasené duše.

TOMÁŠ MICHALEK

SVĚDECTVÍ

NÁVŠTĚVA SOUROZENCŮ NA SLOVENSKU

Někteří možná víte, že Albert Balog s Monikou občas jezdí na Slovensko vzdělávat se v rámci víkendových seminářů BTC (Biblické tréninkové centrum). Tyto semináře pořádá košický sbor, který vede Štefan Horn. V minulosti jsem byl také zván, ale termíny nebyly příliš vhodné. Měl jsem tedy informace jen z doslechu a nahrávek. Nyní v červnu se naskytla nová příležitost zúčastnit se BTC a tentokrát mi termín vyhovoval. Začal jsem se těšit na to, co má Pán pro nás připraveno. Ve čtvrtek 11.6. v ranních hodinách jsme se společně Albert, Monika, Lukášek, já a Standa Fizer (mladší) vydali na cestu. Cílem cesty bylo rekreační středisko na přehradě Domaša. Zde se sjelo na 3 dny několik služebníků z různých sborů. Základní myšlenkou košického sboru je touha zakládat nové sbory na Slovensku, a tak i tyto semináře slouží k přípravě nových služebníků. Na Domašu se sjelo kolem 60-ti dospělých osob s dětmi. Vyučoval pastor Štefan

Horn, a musím se přiznat, že jeho vyučování o budování služebníků mě velmi inspirovalo. Tyto 3 dny byly opravdu dobře stráveným časem mezi Božím lidem. Jeden večer jsme

prožívali ve chvále a uctívání a mnozí se mohli radovat v Boží blízkosti. Během sobotního odpoledne jsme se přesunuli do Košic k bratrovi od Alberta. Mohli jsme jej i jeho manželku více poznat. Tento bratr není pravidelným návštěvníkem sboru, ale radost jsme měli z toho, že se s námi v neděli vypravil do sboru a dokonce šel na konci shromáždění pro modlitbu dopředu. Jeho manželka je velmi zapálená sestra. Během těchto pár dnů jsme poznali i další sourozence od Alberta a radost nám dělala jejich

opravdová víra a láska k Pánu Ježíši. Nedělní shromáždění v košickém sboru bylo opravdovou bohoslužbou se vším všudy. Atmosféra očekávání, plná modlitebna lidí, velmi živé a veselé chvály a také silná přítomnost Ducha svatého. No prostě velmi obcerstvující shromáždění.

Proč vlastně píšete tento článek? Možná tak trochu i pro to, abyste zvažili, zda není vhodné i pro někoho z vás navštívit naše sourozence na Slovensku. Připravují další BTC a je zde možnost poznat jiné křesťany, nechat se inspirovat a vstoupit do nových věcí.

Přeji Bohem požehnané letní období.

LUMÍR FOLVARČNÝ

MODLITEBNÍ SKUPINKA SESTER

Jak často se v našem shromáždění AC Karviná hovoří o modlitbě.

Modlitba je úžasný rozhovor s našim Stvořitelem. Na modlitbách můžeme, s Boží vůlí, všechno vyprositi a od Něho dostat. V modlitbách chválíme Boha, děkujeme za spasení a všechno dobré, co koná v našich životech.

Již hezkých pár let se schází několik sester z našeho sboru ke společné modlitbě každé úterý

v týdnu v 10:00 hodin dopoledne. Dobře víme, že je to čas, kdy většina sester je v zaměstnání, pečuje o děti, nebo se starají o své nemocné příbuzné.

Přece jenom, pokud některá z vás bude mít touhu se modlit za celé naše křesťanské společenství, vyvyšovat a chválit našeho Pána Ježíše Krista, přijďte mezi nás. Náš křesťanský život, následování našeho Spasitele, útěcha a pomoc je hlavně o modlitbě. Bůh nepotřebuje náš tělesný život, ale naše duchovní spojení s Ním. Tak dlouho očekávané probuzení v církvi stojí

na vytrvalých modlitbách. Chceme vás milé sestry povzbudit. Pokud budete mít čas a touhu, přijďte mezi nás. Duch svatý vám v modlitbě určitě ukáže, kde máte své místo a službu v našem společenství. Kontaktujte se na naši sestru Soňu Harakalovou.

Přejeme vám hodně Božího požehnání ve vašich rodinách a to jedinečné a správné rozhodnutí, vedené Božím Duchem.

MARCELA KUCHARCZYKOVÁ

SVĚDECTVÍ

JSEM SPASEN! ALE CO TI DRUZÍ?

*povídání
s Albertem Balogem
o životě a o cestě za Pánem
Ježíšem*

Již delší dobu jsem spolu s Albertem vnímal, že by mohlo být velkým přínosem, kdyby sdílel své svědectví a dosavadní život i písemnou formou. Po předchozí domluvě jsme se - fyzicky poněkud konsternováni po jednom z florbalových zápasů – konečně sešli u Balogů doma a začali si povídat o jeho životě a cestě za Ježíšem. Kladl jsem mu mnohé otázky a Albert ochotně odpovídal...

Alberte, jaké bylo tvé dětství a mládí?

Narodil jsem se roku 1966 poblíž Čierne nad Tisou a pocházím ze šesti dětí. Od tří let jsem vyrůstal na dědině nedaleko Košic v Košické Nové Vsi. Rodiče byli statkáři, maďarští Romové. Romsky ovšem rodiče nemluvili. Pracovalo se s kravami, došlo se, ošetřovala zvířata a páslo se. Finančně jsme na tom nebyli špatně. Často ještě ráno, někdy od 4-7 hodin jsme pomáhali s prací a pak teprve šli do školy. Do školy se ale nechodilo vždy, rodiče nás ke vzdělání moc nevedli. Od devíti let do svých šestnácti jsem také hrál fotbalovou dorosteneckou 1. ligu za ZŤS Košice.

A co tvůj otec, matka a vztah k víře v oné době?

Otec byl spíše takový tvrdý chlapík. Muselo se poslouchat. Vzhle-

dem k tomu, že jsme na tom finančně nebyli špatně, se také dost utrácelo, ale byly to takové akce, zábavy, kde se dost pilo. Někdy až do rána. Pořádali se např. tradiční oslavy křtů dětí, to pak byly akce i na několik dní. Matka byla velmi hodná žena. Vždy kohokoli přijala, pohostila a ráda pomáhala ostatním. Víra byla spíše taková tradiční, katolická. Do kostela se chodilo jen příležitostně, rodiče nás nenutili tam chodit.

Jak si se pak dostal tady k nám na Moravu a jak si tady žil?

V roce 1982 bylo nutné skončit s prací na statku. Rodiče potřebovali odjet někam za prací. Tak se jelo na Moravu, kde měl otec možnost pracovat na šachtě. V letech 1982-1987 jsem také hrál fotbal za Baník 1. Máj. Roku 1983 jsme se pak seznámili s Monikou a 1985 jsme se vzali. Pracoval jsem jako havíř na šachtě, předák. Byl jsem takový tvrdý, chodil po zábavách, kouřil jsem, žvýkal tabák (měl jsem to jako drogu) a měl nevybíravý slovník. Maminka zemřela v roce 1991 na následky nádorového onemocnění. Později jsme se dozvěděli, že byla za svého života na jedné z evangelizací Reinharda Bonnkeho a modlila se tam modlitbu spasení.

Kdy a jak si začal hledat Pána Ježíše ty s Monikou?

V roce 2000 jsme vyjeli na návštěvu za mou, o sedm let starší, sestrou do Košic. Překvapilo mě, jak nadšeně mluvila o živém Ježíši! Viděl jsem v jejím životě obrovskou změnu. Navíc, jako rodina, žili takovým lichvářským způ-

sobem života a najednou přestali dělat lichvu! Uskromnili se a spojili se s tím, co měli. Sestra uvěřila v roce 1999 ve sboru AC v Košicích. Tak jsem zatoužil hledat toho Ježíše i já. Táhlo mě to jako magnet. V tom roce v květnu 2000 jsem také v Ježíše u sestry uvěřil a se mnou také Monika. Pak se dále jezdilo na Slovensko na nějaké akce, svatby, ale nás již zajímalo jen to vše, co se týkalo Ježíše. V červnu jsme pak v Karvině hledali nějaký sbor a našli AC Karviná. V sedmém měsíci jsem pak naléhavě a stále volal k Bohu: „Pane, dej se mi více poznat!“ Prožil jsem, jak na mě sestoupil Duch svatý, cítil jsem tak blízko Boží přítomnost až jsem doslova celý hořel. Pociťoval jsem, jak se horko rozlévá po celém mém těle. V srpnu jsem pak zcela přestal kouřit. A v září opustil žvýkání tabáku, tu mou drogu.

A co vy a vaše děti?

Celých 12 let jsme vlastně s Monikou nemohli mít děti. Pět let jsme chodili po doktorech a nic. Také jsme se pak za to modlili. Monika zpočátku adopci nechtěla. Nakonec jsme se rozhodli a adoptovali si již v roce 1998 Marka, potom Ráchel a nakonec Lukáše. Přijali jsme to jako Boží plán pro nás, zachránit takto, pomocí jiným dětem. Jsme za ně Pánu moc vděční.

Jak tomu bylo s domem, který jste zakoupili?

Původně jsme bydleli v paneláku naproti univerzitě v Karvině. Potom v roce 2003 Monika řekla, že nám Pán ukazuje, že si máme najít

(Pokračování na stránce 4)

SVĚDCTVÍ

(Pokračování ze stránky 3)

větší dům a On nám k tomu dá i prostředky. Půl roku jsme se za to modlili. Pak se objevila nabídka rodinného domu mezi Dětmarovicemi a Karvinou. Cena byla 1.300.000,-. Nakonec jsme onen dům koupili za 900.000,-! Vše šlo hladce, i banka nám vyšla vstříc. Přestěhovali jsme se. Určité starosti s domem byly; navíc jsme prožívali zarmoucení, protože brzy po sobě zemřeli otec Moniky a otec můj. Přesto jsme vytrvali ve víře a v práci. Roku 2004 mě propustili ze zaměstnání, nemoc z povolání. Počítal jsem s tím a chtěl to využít jako příležitost mít více času a sloužit Bohu.

V jaké službě a práci s lidmi se pohybuješ nyní?

Od toho roku 2005 jsem se zaměřil na práci s mladými lidmi

v Royal Rangers. Vyjíždíme spolu na víkendové akce do hor, na tábory, pořádáme sportovní odpoledne a další akce. Od roku 2006 jsme začali vyjíždět na školení BTC (Biblické tréninkové centrum) „Devleskero Kher“ do Košic, kde vyučuje bratr z Německa Štefan Horn. Povzbuzuje nás to v další práci. Uskutečnili jsme též Alfa kurzy a vedu skupinku u nás. Otevřeli jsme náš dům pro ostatní lidi. Konají se u nás noční modlitby, na zahradě proběhl křest a „padla“ i koza (*Albert se usmívá*), tedy grilovala se. Pomohli jsme také asi pěti lidem, kteří u nás mohou bydlet; většina z nich jsou sociálně slabší lidé, např. bez zaměstnání. V roce 2009 jsem byl přizván také do staršovstva - jako diakon.

A vyhlídky do budoucna?

V poslední době vnímám silně slo-

va Pána Ježíše: *Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal...* (Matouš 28:19.20). Není to totiž jen tak, že si řeknu: - Jsem spasen! - Ano, ale je třeba dodat, co ti druzí? Je potřebné se věnovat nespaseným lidem kolem nás. Šířit evangelium, zakládat nové sbory. Tomu bych se rád věnoval. Jsme rádi, že můžeme být v karvinském sboru, kde můžeme s manželkou hodně přijímat a nalezneme jistě i další podporu, aby evangelizační práce šly kupředu.

JOSEF LEDVOŇ
ALBERT BALOG

NAROZENINY

děti

Vagundová Sára	1.7.1999
Asztalos Daneček	11.7.2007
Podzimková Lucinka	16.7.2008
Ledvoňová Johanka	3.8.1999
Jarošková Hanka	9.8.1995
Michalková Magdalenka	11.8.2005
Ledvoň Natan	28.8.1996

dospělí

Ledvoňová Michaela	2.7.1974
Bojčuk Stanislav	2.7.1961
Suknarovská Jitka	7.7.1969
Střapcová Bohumila	7.7.1951
Koziel Jindřich	9.7.1966
Navrátilová Anna	21.7.1946
Ochodková Eva	28.7.1957
Michalek Tomáš	30.7.1971
Baláž Miroslav	7.8.1969

**VŠEM OSLAVENCŮM PŘEJEME
MNOHO BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ**

SVĚDECTVÍ

PRO BOHA JE MOŽNÉ COKOLIV

Jean se provdala za Johana Neila a usadili se v Rugby v Anglii. Stala se křesťankou, ale John ne. Dařilo se jim dobře, dokud Jean ošklivě neupadla. Poškodila si kostř a to urychlilo zhoršování stavu její páteře. Násle-

dovala série operací. Některé dopadly špatně, a Jean se po nich uvolnilo několik plotének. Po poslední operaci byla na 6 měsíců upoutána do sádrového obvazu. Když jí sádru sundali, řekli jí, že již nikdy nebude moci chodit. Její srdce a plíce byly oslabeny neustálou bolestí, ale špatný vliv na ně mělo i velké množství léků proti bolesti. Musela užívat speciálně připravené léky, aby jí fungovalo srdce. Také začala být závislá na inhalátorech, které jí dodávaly kyslík. Jeden přední britský chirurg jí nabízel riskantní operaci, při které by se jí pokusil páteř zrenovovat, ale při níž byla jen poloviční šance na přežití. Každý den svého života Jean porovnávala svou bolest se zoufalým rizikem této rozhodující operace.

Nikdy nevynechala návštěvu církve, ale přivést ji tam vyžadovalo pevné nervy. Nejprve k autu přivezli její kolečkové křeslo. Potom bylo potřeba, aby jí někdo pomohl z vozíku a opatrně ji posadil do auta. Její zkřivená a všelijak pokroucená páteř znemožňovala, aby se sehnula v potřebném úhlu. Při dosednutí na sedadlo cítila krutou bolest. Dále jí museli do auta vsunout nohy. Její kyčle byly trvale dislokované z kloubních jamek, takže při nastupování do auta často vykřikovala bolestí. Manžel ji prosil, aby zůstala doma. Podobně na ni naléhali i přátelé, kteří ji někdy vozili do církevního sboru. Z očí jí tekly slzy bolesti, ale zůstávala neoblomná. Nenechá se připravit o příležitost být v Božím domě. Musela však přitom zatínat zuby.

Při každém shromáždění modliteb a kázání vydržela Jean sedět na svém vysokém polštáři jen několik minut. Když bolest začala být nesnesitelná, zvedla se z polštáře a belhala se ke zdi. Opřela se o stěnu, aby ulevila prudké bolesti mezi spodní částí zad a kyčlemi. Za pomoci berlí tak vydržela téměř hodinu. Všichni ve shromáždění si byli vědomi, že Jean Neilová má hroznou bolest. Vážili si jí za to a její příklad je velmi motivoval, když si uvědomovali, kolik musí vytrpět, aby byla s nimi. Mnozí se modlili za její uzdravení.

Nic však nepomáhalo. Proto se sami sebe ptali: „Proč Bůh neuzdraví svou služebnici, která je tak věrná? Je snad v našich modlitbách nějaká chyba?“

Později přišel k Jean tříletý chlapec a poprosil Boha o její uzdravení. Následující noc měla naše Jean Neilová 2 živé sny. V tom prvním zemřela na operačním stole, ale v tom druhém ne. Tam byla v rozlehlé místnosti se 12 dalšími vozíčkáři. Slyšela zvláštní mužský hlas, jak tam něco říká s cizím neanglickým přízvukem. Viděla, jak ten muž přichází k vozíčkářům. Přišel k prvnímu z nich a modlil se za nějakou ženu. Nařídil jí, aby povstala. Ona povstala, ale potom zase s rozhořčeným výrazem usedla. Potom ten muž přišel k Jean. Modlil se za ni a ona vstala z vozíku, rozběhla se, byla úplně uzdravena. O 2 týdny později toho r. 1988 přijel Reinhard Bonke do Birminghamu vykonat modlitebně kazatelské shromáždění. Šlo se tam téměř 12 000 účastníků včetně vozíčkářky Jean. Když se Bonke v duchu potichu modlil, ptal se: „Pane, co chceš dnes dělat? Jaký zázrak chceš vykonat na tomto shromáždění?“ Přitom se díval na zástup. Když jeho pohled padl na vozíčkáře, Pán vedl jeho pozornost k ženě, která seděla po levé straně. Slyšel, jak mu Duch svatý říká: „Ta žena na vozíku bude dnes uzdravena.“

Jean pozorovala Bonkeho ze svého vozíku. Měla dojem, že jí opravdu silně připomíná toho mluvícího muže ze snu. Když začal Bonke kázat, poznala s určitostí, že to je jeho hlas. Tón a německý přízvuk byly stejné.

V určité chvíli pořadatel Bonkeho upozornil, že už je čas končit. Proto Bonke bez meškání pospíšil z pódia k prvnímu vozíku, který před sebou viděl. Seděla na něm žena. Řekl: „Chci se za Vás modlit.“ Vložil na ni ruce. Cítil přitom v rukou moc Ducha svatého jako elektřinu. Modlil se a potom řekl: „Ve jménu Ježíše vstaňte.“ Povstala, ale byla velmi roztrášená. Bonke vypráví: „Na tváři měla rozhořčený výraz, jako bych neměl žádné právo s ní provádět něco takového. Zase se posadila. Věděl jsem, že nebyla uzdravena. Ach ne, pomyslel jsem si, to není ta žena, kterou mi Bůh ukázal. Změnil jsem směr. Vzpomněl jsem si, že žena, kterou mi Bůh ukázal, seděla víc vlevo. Vyskočil jsem a podíval jsem se doleva, až jsem ji spatřil. Potom jsem utíkal přes celou halu a něčí kamera mě sledovala. Poklekl jsem před Jean a řekl jsem: „Přišel jsem se za Vás

modlit. Dnes budete uzdravena.“ Nikdy nezapomenu na její odpověď: „Já vím, já vím, já to vím!“ křičela. Řekl jsem: „Dobře, budu se za Vás modlit a Vy vstanete.“ Její nevěřící manžel John řekl: „Jak to myslíte, že vstane? Moje žena nemá v pořádku kyčle. Má dislokované kyčle.“ Řekl jsem: „Vím jenom to, že pro Boha je možné cokoliv. Budu se za Vás modlit a Vy vstanete.“

Vložil jsem na ni ruce a modlil jsem se. Potom jsem jí nařídil, aby vstala. Pomalu, s velkým úsilím se zvedla a potom náhle prudce upadla. Pomyslel jsem si, ach ne, Pane, co jsem to udělal? Avšak potom jsem si uvědomil, že nepadla zpět do vozíku, ale dopředu. Alespoň to bylo tím správným směrem. Potom jsem náhle poznal, že neupadla proto, že by jí kyčle nedokázaly unést, ale že padla pod mocí Boží. Porazil ji Duch svatý. Rychle jsem se k ní sklonil. „Ježíš Vás uzdravuje,“ řekl jsem. „Já vím, já to vím,“ odpověděla. Potom se na mne podívala a řekla: „Cítím se jako pod narkózou.“ „Právě Vás operuje pan doktor Ježíš,“ zvolal jsem.

Jean říká, že v té chvíli cítila, jak se jí v těle odehrávají velké, neuvěřitelné věci. Cítila, jako by jí někdo natahoval tělo na skřípec. Kyčle jí zapadly do kloubních jamek. Jedna noha byla o 2 palce kratší, teď vyrostla do stejné délky jako druhá. Potom se jí zdálo, jako by jí do páteře po celé délce pronikl horký ocelový drát. Její kosti, tkáň a svaly, postižené artrózou, se začaly natahovat a pulzovat novým životem. Řekl jsem jí: „Ve jménu Ježíše, vstaňte.“ Podíval jsem se na jejího manžela Johna. Myslel jsem, že mi dá pěstí. Řekl: „Co když upadne?“ Odpověděl jsem: „Jsem tady. Proto jsem tady. A teď vstaňte.“ Jean se pomalu začala sbírat z podlahy. Postavila se na nohy.

„A teď, ve jménu Ježíše, začněte chodit.“ Jean Neilová náhle běhala kolem místnosti se zdviženými rukama, chválila Boha a plakala radostí. Její druhý sen se právě naplnil.

Její příběh byl v Evropě senzací. Její manžel John přijal Ježíše jako svého Spasitele. Dnes celá rodina slouží Bohu. Cestují po světě a vyprávějí o jejím uzdravení. Video, které bylo tehdy natočeno, se promítá v mnoha zemích a povzbuzuje víru nemocných.

SVĚDECTVÍ

MAREK A JEHO UZDRAVOVÁNÍ

V měsíci dubnu roku 2009 jsem do Sborových novin posílala příspěvek o svém synovi Markovi, který byl hospitalizován v Ostravě s nemocí neuroboreliózou a vaskulitidou. Mnoho lidí se mě dotazovalo, jak to vypadá s Markem nyní; a proto píši další příspěvek. 3 měsíce poté, co Marka propustili se jeho zdravotní stav pomalu lepší a lékaři nám sdělili, že do 2 let by to mělo být úplně vyléčené. Taký se za to hodně modlíme. Marek začal cho-

dit na rehabilitace, které mu doporučili lékaři, protože prodělal paralýzu celého těla (tj. ochrnutí celého těla). Ale levá strana se velmi rychle spravila, ovšem ta pravá nikoli. Při první konzultaci s fyzioterapeutkou jsem jí sdělila, čím si Marek prošel a přinesla jsem jí také propouštěcí zprávu z nemocnice. Při druhé návštěvě byl pozván i Marek. Po jeho vyšetření nám fyzioterapeutka sdělila, že je velmi mile překvapena zdravotním stavem, především po té fyzické stránce. Podle lékařské zprávy by měl být na vozíčku nebo dokonce ležící. Řekla nám, že je to zázrak, jak se z toho dostal tak dobře. Řekla jsem jí, že se za nás modlila spousta lidí a také jak jsme vděční Bohu. Za pár týdnů nás čekala další vyšetření v Ostravě. Vše dopadlo velmi dobře, lékařka byla s Markem spokojená, poněvadž přibral na váze a měl i lepší průchodnost cév a žil v mozku. Jeho celkový stav je tak uspokojivý. Čekala nás další vyšetření, některé výsledky byly dobré, jiné nikoli. V poradně na boreliózu nám řekli, že boreliózu má ještě v krvi a nějakou dobu bude mít, ale že i to se časem zlepší, chce to trpělivost a moc se nenamáhat. Máme před sebou ještě nějaká vyšetření během prázdnin, a tak bych vás chtěla poprosit o modlitby, za které bychom byli moc vděční. Lékaři nás také upozorňovali, že se ta nemoc může

kdykoli vrátit, ale já pevně věřím, že to Pán už nedopustí, když se již tak oslavil v jeho nemoci. Do školy nechtěl, lékaři to zamítli, aby se nepřetěžoval a měl klidný domácí režim. Ve škole nám vyšli vstříc a Marek se měl jenom učit do 3 předmětů, aby měl dokončenou 9. třídu ZŠ. Po domácí přípravě při přezkoušení dopadlo vše dobře a má dokončenou základní školu. Děkovali jsme Pánu za vše, co pro nás udělal. Další radostnou novinou bylo, když Marka přijali do všech 3 oborů, které si vybral. Marek si ale vybral jeden obor, který se mu moc líbí. Je to obor – tesař - v Havířově. Přestože Markův zdravotní stav ještě není 100%, tak pevně věřím, že se Pán o něj postará i na učilišti a pomůže mu. Pořád totiž ještě musí mít individuální plán, jeho koncentrace na učení ještě není taková, jaká by měla být. Ale dáváme to Pánu a pevně věříme, že když se Pán tak hodně oslavil v jeho uzdravení, že mu bude i nadále nablízku. Zachránil ho na poslední chvíli. Ještě jednou moc děkujeme všem, kteří na nás mysleli v modlitbách a ještě myslí. Nemáme ještě úplně vyhráno, ale předali jsme to Pánu a věřím, že nás nenechá padnout. Po prázdninách se dovíme zase více o jeho aktuálním zdravotním stavu.

OLGA KRUCINOVÁ

O KVĚTINCE

Jednou odpovědne v sobotu, jsem seděla na gauči a do hlavy mi přišla myšlenka, že všechno kolem mi připomíná Pána Boha. S jednou myšlenkou se chci s vámi podělit.

O květince
Pozorovala jsem květinu v květináči. Když jsem ji zapomněla zalít, květinu začala pomalu vadnout. Napadlo mě, že když se zapomenou modlit, stejně to dopadne i s mým srdíčkem. Moje srdce bude žíznit a hladovět.

Proto se modlím každý den.

KAROLÍNA MICHALKOVÁ (8 let)

AKCE A OZNÁMENÍ

KALENDÁŘ AKCÍ NA ČERVENEC - SRPEN 2009

Čtvrtek	2.7.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	5.7.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	9.7.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	12.7.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	16.7.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	19.7.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	24.7.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	26.7.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	30.7.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	2.8.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	6.8.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	9.8.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	13.8.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	16.8.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	20.8.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	23.8.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění
Čtvrtek	27.8.09	18:00 hod.	Sborová modlitba
Neděle	30.8.09	9:00 hod.	Nedělní shromáždění

PRÁZDNINOVÉ EVANGELIZACE, SKUPINKY A JINÉ AKCE DLE OZNÁMENÍ VE SBORU

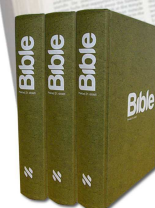
Bible

Překlad 21. století

léto 2009

ČTENÍ POD OTEVŘENÝM NEBEM

Karviná, Masarykovo náměstí

www.bible21.cz

Možnost zakoupení nového překladu Bible za velmi výhodnou cenu 150,- Kč.

APOŠTOLSKÁ CÍRKEV, SBOR KARVINÁ

29. června,
9., 10., 13., 20., 21. července,
10., 11., 17., 18., 24. srpna,
15:00 - 19:00 hod.

KRISTOVA ŠKOLA

Pokračujeme po prázdninách....

Karolína Kudlíková

Jakub Koziel

Oznamujeme Vám, že 22. srpna 2009 v 11:00 h.
v evan. kostele Agapé Karviná-Fryštát
se před Bohem a lidmi
staneme jedním tělem.

A nit trojitá se teprv nepřetrhne!
Kazatel 4:12

**Srdečně zveme na letní týdenní
pobyt pro starší mládežníky
do Sněžné u Krásné Lípy**

25.7. – 1.8. 2009

Budeme poznávat krásu Lužických hor
a Česko-Saského Švýcarska.

Pobyt je určen především pro svobodné.

Uzávěrka přihlášek je 23.7.2009

Kontakt: tel: 777 695 080

email: j.brunova@seznam.cz

www.stkm.cz

Vaše případné dotazy rádi zodpovíme na kontaktním telefonu.

POMOC POTŘEBNÝM

NIČIVÉ ZÁPLAVY NA NOVOJIČÍNSKU A JESENICKU

**Po domluvě s Úzkou radou AC a vedením Správní rady Nehemia
vyhlašujeme sbírku na následky těchto škod.**

Výtěžek sbírky bude rozdělen mezi individuální oběti záplav.

V tuto chvíli mapujeme situaci, vyzýváme též pastory, pokud v místech

postížených záplavami mají kontakty na konkrétní poškozené jednice, aby kontaktovali zodpovědného pracovníka.

Shromážděné prostředky budou rozděleny po společném zvážení s.r. Nehemia a vedení AC.

Peníze zašlete laskavě na účet Nehemie, 100 113 352/0300 v.s.7300

Zodpovědný pracovník: Petr Bartoš, 731 504 303, petr.bartos@apostolskacirkev.cz

Prosím, abyste sbírce dali náležitou prioritu a pokud možno jí neodkládali na pozdější dobu!

MODLITBY A PŘÍMLUVY

SBOR

Modlitby za nemocné - děti

- BOJČUKOVÁ Eva - *cukrovka*
- FOLVARČNÁ Iveta - *skolióza*
- FOLVARČNÁ Sára - *ekzém*
- KRUCINA Marek - *uzdravení*
- LEDVOŇOVÁ Johanka - *astma*
- LEDVOŇ Natan - *astma, alergická rýma a ekzém*
- SLUSARZOVÁ Barbora - *skolióza*

Modlitby za nemocné - dospělí

- BÍLKOVÁ Maria - *celkové uzdravení*
- BALÁŽ Mirek - *páteř*
- BOJČUKOVÁ Iveta - *pevné zdraví*
- DOHNALOVÁ Růžena - *vysoký tlak, žaludek (Bohumín)*
- DORUŠINCOVÁ Karin - *Diabetes Insipidus (podvěsek mozkový)*
- FLAJSINGROVÁ Marie - *celkové posílení na těle, za sílu pro všechny, kteří o Marušku pečují*
- GEMBICKÁ Anna - *páteř, astma*
- GEMROTOVÁ Květoslava - *tělesné posílení, zdraví*
- HARAKAL Petřík - *celkové tělesné uzdravení*
- CHMELKOVÁ Růžena - *celkové posílení (artróza, cévy, cholesterol)*
- CHOBOTOVÁ Renáta - *úplné psychické uzdravení*
- MLADĚNKOVÁ Slávka - *průdušky*
- NAVRÁTILOVÁ Anna - *celkové posílení na těle*
- OCHODKOVÁ Eva - *vysoký tlak, celkové posílení*
- ŘEŽÁBEK Jan - *tělesné posílení*
- SLUSARZOVÁ Renáta - *časté bolesti hlavy*
- STRÁPCOVÁ Bohumila - *posílení od Pána*
- SZVETKOVÁ Marie - *průdušky, nemocný manžel*
- ŠTĚPANIKOVÁ Zlatica - *oči, astma, vysoký tlak*
- TRZYNIECKÁ Žofie - *posílení*

- TUREČKOVÁ Lenka - *roztroušená skleróza*

- WALDHAUSEROVÁ Eva - *pevné zdraví*

Těhotné maminky

- LEDVOŇOVÁ Michaela
- PODZIMKOVÁ Beáta

Potřeby sboru

- uzdravení a posílení syna Petra od E. Waldhauserové
- maminka I. Kovaříkové - *zvládnutí chemoterapie, duchovní posilu (uzdravení z nádoru)*
- děti v našem sboru - *ochrana o prázdninách, duchovní požitání*
- čerstvé vanutí Ducha svatého
- Boží milost pro časy ekonomické krize a propouštění (*moudrost pro ty, kterých se krize nějak dotkne*)
- prosby o povolání dalších služebníků na žeh
- návrat zatoulaných oveček
- Boží ochrana na dovolených a během letního odpočinku
- skupinka v Bohumíně

Sborový dům

- dokončení modlitebny v nejbližší době, a bezproblémové využití podnájmu v motelu Carbokov
- dokončovací práce (*chodník, parkoviště, nátěry, venkovní terén*)
- prosby o 100 tis. Kč na zprovoznění

Naši milí mimo Karvinou

- FOJTÍKOVI - *Boží vedení pro celou rodinu (Frankfurt n. M.)*
- OSLADILOVÁ Miluše - *uzdravení střešní flory, srdce (Šumperk)*
- HOLÍKOVÁ Dana - *moudrost v rozhodování co dál v životě (Jihlava)*
- HVOLKOVI - *slouží v Orlově*
- JURASOVÁ Martina - *duchovní obnovení (Praha)*
- PEČENKA Honza - *vede Royal Rangers v Jihlavě*
- SPRINGEROVI - (*Haviřov*)

- ZVÍŘECÍ Pavel a Táňa - (*Jeseníky*)
- KOZIEL Roman - (*Hustopeče*)

EVANGELIZACE

- služba v Domově důchodců
- evangelizační skupinka Karviná 6
- letní evangelizační aktivity
- zapojení sboru do světové misie

CÍRKEV

- biskup MOLDAN Martin - *moudrost k vedení církve*
- emeritní biskup Rudolf BUBIK s manželkou - *zdraví a požitání*
- MOTYKA Pavel, pastor AC Oldřichovice - *celkové posílení*
- CICHÝ Stanislav, senior oblasti - *moudrost pro vedení oblasti*
- projekt zakládání nových sborů v naší oblasti
- VOŠMT - *vedení školy, dostatek financí na chod školy, noví studenti*
- TEEN CHALLENGE - *pracovníci, finance*

MĚSTO

- milost k pokání pro lidi v Karvině
- požitání pro vedení města

NÁROD

- prezident, vláda, poslanci, senátoři
- vztahy stát - církve

MISIE

- projekty Nehemie
- služba V. BEDNÁŘE na Ukrajině

DĚNÍ VE SVĚTĚ

- Izrael, Irák, Irán, Afghánistán
- milost ke spasení pro muslimy, buddhisty, hinduisty, ateisty a další

DĚKUJEME PÁNU

- za bratry a sestry ze sboru, kteří již roky věrně následují Pána Ježíše
- za zájem o Školu Krista
- za zlepšující stav Marečka Kruciny
- za finanční dary na stavbu v červnu
- za provedené stavební práce
- za ochotné a vytrvalé služebníky
- za pokoj v naší zemi

SBOROVÉ NOVINY

pravidelný měsíčník sboru Apoštolské církve v Karvině, číslo 7-8, ročník 16 **Bankovní spojení na sbor : 105 101 764 / 0300**

Adresa: Apoštolská církev, Sborové noviny, Rudé armády 1950, 733 01 Karviná - Hranice, **tel.:** 596 318 745, **e-mail:** ackarvina@volny.cz, navštivte nás na internetových stránkách sboru AC Karviná: **www.ackarvina.cz**

Sborové noviny vychází pro potřebu AC v Karvině a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky, ať už finanční, či materiální, vždy vítáme! Vaše příspěvky jako jsou články, recenze, povzbuzení a svědectví můžete předávat osobně v kanceláři sboru a nebo zasílat na výše uvedené adresy – tedy na internetovou a poštovní. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SN: **25. 8. 2009**